

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Frieriet. Fragment i Stanser

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Samlede digte", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-idm139817916849104/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

- 5 I Timer tre, i Timer fire lede
Vi rundtomkring i Skov og Kløft og Krat.
Fra Himlen hælder Solen allerede,
Og Østens Skygger storknes alt til Nat.
Den Huldets trætte Øine sig berede
At briste ud i haabløs Graad, da brat
Ved Occidentens første Purpurlue
I Græsset vi den spæde Flygtling skue.
- 6 I Skyggen af Akasier han hviled'
Sødt slumret ind ved Nattergales Qvad,
Og mens i Søvnens Favn saa frisk han smiled',
En skuffet Sommerfugl paa Læben sad.
Med yndig Hast den glade Mø fremiled'
At favne ham, dog jeg beskeden bad
Den spæde Hitting ei sin Søvn at røve,
Og til han vaagnede, med mig at tøve.
- 7 Snart jeg til Orde tog med kjelen Stemme
Som tit til Bluefærds bange Hvidsken svandt:
«Hvad maae dog ei et saligt Par fornemme
Naar saa de skue deres Elskovs Pant!
Jeg Jorden samt dens Daarskab skulde glemme
Og aldrig ændre dens høitpriste Tant,
Hvis jeg saaledes hos en yndig Mage
I Øiesyn min Afkom kunde tage.»
- 8 Med Ømhed hendes Blik paa Noret ruer,
Min Stemme smelter til petrarchisk Sang:
Med skye Fortundring Moen mig beskaer,
Og vante Gjord nu synes hende trang;
Snart hendes Kind i Bluefærds Purpur luer,
I Barnens Løn hun sukker mangengang --
«O lad mig, om jeg vidste dig at røre,
O lad mig, Hulde, dig som Brud hjemføre!»